

De nævnte tidligere Regler gik ud paa, at Invaliden ved Indlæggelse paa Helbredelsesanstalt mistede en forholdsvis lille Brøkdelen af Forsørgelsen, hvilket Beløb for Familieforsørgerens Vedkommende atter kunde tilstaaes helt eller delvis som Familieunderstøttelse, en Ordning, hvorved man ikke kunde tage tilstrækkelig Hensyn til den indlagtes faktiske Erhvervsevne under Indlæggelsen, og som derhos fremkaldte ganske uensartede Forhold.

Til § 23.

I Overensstemmelse med dansk Invalidelovgivnings Grundsætninger er al Efterlædteforsørgelse gjort betinget af Trang, hvilken Betingelse, efter de tyske Regler kun gjaldt Forældreforsørgelse; det er dog for at undgaa Ubillighed ved en Overgangsbestemmelse i § 46 hjemlet, at Forsørgelser af de herhen hørende Arter, der efter de hidtil gældende Regler allerede er tilstaaet uden Hensyn til Trang, kan fortsættes, saa at Trangs-betingelsen forsaavidt kun gøres gældende med Hensyn til ny Forsørgelser og Forhøjelser af saadanne, der bevilges efter denne Lovs Ikrafttræden.

Foruden de i § 23 nævnte Forsørgelser bestod der efter tysk Lov en Adgang til at give Enkeforsørgelse til visse fraskilte Hustruer (hvor Mandens Forhold var Skyld i Skilsmissen), Børneforsørgelse til „Pleje“børn og til Adoptivbørn, adopterede efter Invaliditetens Paadragelse, samt til Invaliders uægte Børn. Disse særegne Forsørgelser harmonerer ikke med den danske Invalidelovgivning, og man har ikke ment, at der burde fortsættes med Nybevilgelse af saadanne Forsørgelser; derimod er der i § 46 givet Hjemmel for, at der kan fortsættes med de alt tilstaaede.

Til § 24.

Naar en Krigsinvalid indgaar Ægteskab umiddelbart før sin Død, vil der være en Forhaandsformodning for, at Ægteskabet kun er indgaaet for at skaffe Ægtefællen Enkeforsørgelse. Man har derfor i nærværende Paragraf foreslaaet, at Enkeforsørgelsen i Regelen ikke ydes, naar Ægteskabet er indgaaet i de 3 sidste Maaneder før Mandens Død.

Tanken er, at Krigsenkeforsørgelse i saadanne Tilfælde kun ydes, hvis den efterlevende kan afkræfte Forhaandsformodningen om, at Ægteskabet kun er indgaaet for Krigsenkeforsørgelsens Skyld.

Til §§ 25—26.

De angivne Maksimalbeløb for de i disse Paragraffer omhandlede Forsørgelser er sat noget højere end de hidtil anvendte. Løvrigt er det Tanken, at der skal gradueres i nogen Maade efter Trang.

Til § 30.

Regelen i § 30 giver en Adgang til ved en Krigsenkes Indgaaelse af nyt Ægteskab at udbetale hende en Affindelsessum. Saadan Adgang bestod i den tyske Tid, og der er ved Forslag til Tillægsbevillingsloven for 1922—23 § 22 B.: Overordentlige Udgifter søgt Hjemmel for at udbetale saadan Affindelsessum til Enker, der efter 15. Juni 1920 har indgaaet nyt Ægteskab.

Til § 31—32.

Da de Personer, der opfylder Betingelserne for at faa tilkendt Forældreforsørgelse, i de allerfleste Tilfælde, naar de opnaar den fornødne Alder, vil faa Adgang til Aldersrente, har man ment at burde fastsætte Forældreforsørgelsen til et Beløb, der svarer til den Aldersrente, den paagældende vilde faa tilstaaet, dersom han (hun) ogsaa med Hensyn til Alderen opfyldte Betingelserne for Tildeling af Aldersrente, ligesom man med Hensyn til Forældreforsørgelsens Forandring og Ophør har foreslaaet Reglerne i Aldersrenteloven anvendt.

Til § 34.

Da de foreslaaede Forsørgelsesbeløb er tænkt at skulle svare til normale Tider, er der af Hensyn til den i Øjeblikket herskende Dyretid ved denne Paragraf givet Hjemmel til at forhøje de til Udbetaling kommende Forsørgelser med et midlertidigt Tillæg, hvis Størrelse forandres i det væsentlige efter de for Statens Tjenestemænds Dyrtdstillæg gældende Regler.

Til § 35.

Inddragelsestilfældene svarer til de i den almindelige danske Invalidelov omhandlede.

Til § 41.

I Anledning af, at der i Forslagets §§ 15—22 foreslaas at henlægge Sygehjælpen under Invalidenævnets Administration og at indordne Invalidernes Forsyning med Proteser, Bandager og andre ortopædiske